

Modlitby za nejmenší

P. Jiří Korda, Ve Lhotce 36, 142 00 Praha 4
registrace@modlitbyzanejmensi.cz
www.modlitbyzanejmensi.cz
telefon: 725 797 561

Březen 2013: Za všechny pro-life organizace v naší zemi

Duben 2013: Za odvahu a ochotu křesťanů pracovat ve zdravotnictví

Chvála Kristu, bratři a sestry!

Druhého února se mi podařilo alespoň na otočku navštívit Hromniční pouť matek ve Šternbertku. Doslova dech vyrážející pohled na více jak devět set žen, pro které modlitba není prázdný pojem. Domnívám se, že se skupinky Modliteb matek u nás rychle šíří. Přijde mi to pochopitelné, protože jistě každý rodič velice rychle pochopí, že sebelepší výchovné úsilí má své meze. U chlapců se iluze o bezproblémovosti většinou vytrácejí nejpozději během prvního stupně školní docházky, u slečen se o zábavu postará mocná čarodějka puberta. Asi jsme nebyli příliš jiní. Možná až po letech člověk ocenil trpělivost a shovívavost svých nejbližších. Jsme schopni docenit i jejich modlitby? Mít někoho, kdo se za nás modlil nebo modlí, je velký dar. Navíc setkání s upřímnou modlitbou je něco, co z paměti jen tak nevymizí. Jedna z mých známých začala svou cestu ke Kristu ve chvíli, kdy viděla v televizi Jana Pavla II. během jeho první návštěvy u nás. On se skutečně modlil! Naprosto ji to ohromilo. Modlitba je mocná, a my to dobře víme. Nebojme se tedy a s důvěrou vytrvejme na modlitbách! Odchod znamenitého papeže, politická situace u nás včetně úsilí o registraci „potratové pilulky“, pokračující pronásledování křesťanů ve světě, ale i v Evropě. To všechno v nás může vyvolávat pocit úzkosti a malo-myslnosti. Nesmíme to ale vzdát. Když i my zahořkneme, rezignujeme, přestaneme doufat, kdo nás nahradí? Vy jste sůl země, říká Pán, když i sůl ztratí chuť, čím bude osolena? (Mt 5,13). Úmysly následujících dvou měsíců jsou dokladem naší, pochopitelně z Božího úradku a s Jeho vydatnou pomocí, nenahraditelnosti.

V březnu myslíme na tzv. *pro-life organizace*. Pro ujasnění, „pro-life“ se dá přeložit jako „pro život“, „podporující, chránící, bránící život“. Anglický název se používá, protože za kolébku a hnací motor těchto organizací můžeme označit USA. Takových seskupení je ale naštěstí více i v naší zemi. Nerad bych na některou zapomněl, a tak pro příklad uvedu asi nejznámější a největší co do rozsahu aktivit, *Hnutí Pro život ČR*. Možná jste slyšeli také pojem *pro-life hnutí*. Tedy trend, proud, životní styl a aktivity podporující a bojující za ochranu a důstojnost člověka od jeho početí do jeho přirozené smrti. Úsilí o ochranu a podporu rodiny, hlásání a praktikování hodnot odvozených od Božího zákona. Na tom všem se podílejí právě lidé, kteří jsou často sdružení v některé z pro-life organizací. Spektrum jejich činností je velmi bohaté. Některé nabízejí osvětovou činnost, jiné se snaží působit prostřednictvím medií, další pomáhají ohroženým skupinám, například matkám v nouzi... A my

v *Modlitbách za nejmenší* se za ně a všechny jejich úmysly a aktivity modlíme. Můžeme tedy sami sebe klidně označit, pochopitelně s notnou dávkou pokory, za velmi důležitou pro-life skupinu.

Když jsem začal studovat medicínu, mnozí nás odrazovali, že je nadbytek lékařů, že nebudeme mít práci. Neměli pravdu, lékařů, zdravotnického a pomocného personálu bude stále potřeba. A nezvratí na tom nic ani občasný záchvaty uzavírání některých oddělení nebo dokonce nemocnic. Co si však musí dobře rozmyslet adept na práci zdravotníka, je dostatek sil k zápasu. Nemyslím teď na prvním místě boj s lidským utrpením nebo pojišťovny, ale s některými kolegy a s úpadkem respektu k Božímu zákonu a ke klientovi. Přezíravost, necitlivost, povyšování se a přitom někdy zásadní pochybení v diagnostice i terapii. To, co my křesťané považujeme za zlo, je považováno za důkaz úrovně a humanity medicíny – potraty, hormonální antikoncepce, asistovaná reprodukce, někde dokonce i eutanazie. Takhle popsáno to jistě působí velmi pesimisticky. Ale i ve zdravotnictví platí, systém, ne-systém, vždy nakonec záleží na konkrétních lidech. A tak musím s vděkem potvrdit, že během svých studií i zaměstnání ve zdravotnictví jsem měl veliké štěstí také na skvělé pedagogy i kolegy, někteří byli i praktikujícími křesťany. Chci tedy povzbudit zájemce o studia a práci ve zdravotnictví. Budete to mít těžké, ale stojí to za to. Na závěr si dovoluji uvést jednu příhodu, která je podle mne důkazem, že poslední slovo, ač si říká, kdo chce, co chce, má přeci jen Bůh. Po ukončení medicínských studií před jedenácti lety jsme promovali v Karolinu. Slavnostní atmosféra, k řečnickému pultíku přistoupila jedna ze spolužaček, aby promluvila jménem promovaných. Myslím, že byla černě oblečena, na krku malý křížek. Mluvila o naší úloze a zodpovědnosti, o našem přístupu k pacientům. Najednou se ale řeč změnila v modlitbu, která končila prosbou, aby nás Matka Boží, andělé a svatí provázeli svou pomocí. „Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.“ Ve chvíli kdy dělala znamení kříže jsem periferním zrakem postřeh, že kromě mě se pokřičovalo ještě několik spolužáků. Po promoci jsem čekal kritiku a hněv přítomných. Nic takového, mé nevěřící příbuzenstvo dokonce bylo z projevu studentky dojata. Nebojme se a modleme se! Když On je s námi, kdo proti nám?

Vyprošuji Vám i Vaším blízkým hojnost požehnání od Toho, který pro nás trpěl a třetího dne vstal jako první z lidí z mrtvých!

Jiří Korda, kněz Kristův

Prosím, přijměte naši pozvánku na již tradiční jarní akce: *Pochod pro život v Praze*, který se koná v sobotu 23. března. Začínáme ve 12.30 mší svatou opět v dominikánském kostele sv. Jiljí v Husově ulici. Po skončení začne pochod Prahou. *Poutí Modliteb za nejmenší na Svatém Kopečku* bude o Slavnosti Nejsvětější Trojice v neděli 26. května, začínáme mší svatou s otcem biskupem Josefem Hrdličkou v 10.30.